חידושי הרי"מ על התורה — קדושים

דבר אל כל עדת כו' קדושים תהיו כי קדוש אני כו' כי כל כנסי' שהיא לש"ש סופה להתקיים שע"י האסיפה הוא דבר של קיימא וע"ז שורה הקדושה ובנ"י שאמרו נעשה ונשמע ביחד וזהו כל עדת כו' קדושים תהיו כי קדוש אני כו':

במדרש ואתה מרום לעולם ד' לעולם ידך על העליונה כו' כי נראה לאדם שהקדושה חלה לפעמים ובאמת השי"ת לא כן עשה כי כל קיום העולמות מהקדושה נמשכת והבן:

במדרש קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני ה' קדושתי למעלה מקדושתכם כו' כי הפי' קדושים תהיו הוא הבטחה ג"כ שיהי' קדושים ופי' כי קדוש אני כו' כי השי"ת נקרא קדוש ע"ש שהוא נבדל ונעלם מבריותיו ולבנ"י ג"כ במדה זו שנק' קדוש ג"כ אני ד' אלהיכם והרמב"ן ז"ל פי' קדושים על דברי הרשות כשיעשה האדם בקדושה:

כ' שער החצר הפנימי כ' ששת ימי המעש' יהי' סגור וביום החודש יפתח וביום השבת יפתח היינו הנקודה הקדושה שיש בפנימיות כל אחד הפונה קדים מקדמונו של עולם ו' ימי המעשה יהי' סגור שאף שהאדם מוכרח לעשות עניני עוה"ז אבל לא יפתח הפנימיות שבו שיעבוד השי"ת מעומקא דלבא ובפנימיות המחשבה:

כל פ' אחרי ופ' קדושים ע"כ הוא מאדמו"ר הרי"מ זצ"ל אשר אדמו"ר מהרא"ל זצ"ל כתב בכתיה"ק:

קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלקיכם פי' שיוכל האדם להיות קדוש דהיינו נבדל בקדושה ובטהרה ואף שהוא בעוה"ז תוך הטבע כי אין זה סתירה ע"י שגם חיות הקדושה יש בכל דבר עוה"ז והנקודה הוא המהווה כל ההווה כידוע פי' כי אני ד' אלקיכם כו' שהרי אני ד' המהווה הכל והרי השי"ת נבדל אבל בבחי' אלוקים הוא בצימצום ואעפי"כ הוא הכל אחד ומיוחדו אני ד' אלקיכם. והבן מאד האיך השי"ת נותן חיות לכל דבר ועכ"ז כמו שהוא בתוך הצימצום הוא ג"כ קדוש ונבדל ואין הפרש והכל אחדות גמור ע"ז מוכח שכל אדם יוכל להיות ג"כ נבדל אף שהוא תוך הטבע. והבן דברים אלו שהם ברורים. ועי' בס' אא"ז זלה"ה על ד' המדרש לעולם ידך על העליונה ע"ש ובמדרש קדושים תהיו יכול כמוני ת"ל כי קדוש אני ד' אלקיכם קדושתי למעלה מקדושתם. ותמי' מי פתי יאמר שיתקדש כמו השי"ת ועיקר הפי' נראה שלא יעלה ח"ו על הלב לעלות בלי סדר עלי' ולהתדבק בא"ס שלא ע"י מעלות הסולם אשר הציב השי"ת חק ולא יעבור להיות הכל ע"י חיבור תורה שבכתב ושבע"פ ולעבור עד א"ס הכולל כלם ועובר ביניהם וקשורים בו כשלהבת הגחלת אולם להיות קדוש להתדבק בקוב"ה ושכינתי' בהתדבקות עצום כמו שנברא מחשבה במחשבה ודיבור אל דיבור הבל בהבל קול בקול ועי"ז יגרום תוספת קדושה למעלה כי קדוש אני ד' וזה

אפשר חטא נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני ד' לפניו ממש לכך כתיב בזוה"ק שלא התחברו השכינה וממילא לאשר הוא שלא כחק השי"ת יוכל ח"ו לגרוע ומתדבקין חיצונים ח"ו וז"ש שם קשורה מילא אחרא. ח"ו לפרש כפשוטו. רק כנ"ל שממילא נקרא כן וז"ש בזאת כו' וזה כי קדוש אני ד' אלקיכם כן הסדר מבחי' אני לד' אלקיכם. והבן. ועי' בס' תורה אור מרבינו ר"ב ז"ל. וס' קדושת לוי פ' אחרי והבן:

הזהירה התורה מלהקריב דבר מום או קרבן בעל מום וכ"כ כי את לחם אלקיכם כו' ויהי' קדוש כן יש לשמור התפלה כי במקום קרבן הוא וישראל מפרנסין כו' המשכת שפע לחיות כל העולמות שזה רצון המקום ב"ה וב"ש וזה לחם אלהיהם כי לשון לחם נקרא שהמה משפיעים לעולמות התחתונים והכל דבוקות ואחדות אחד כשלהבת קשורה בגחלת. והנה צריך האדם ליקח דיבורי התפלה בלי מום והפקידה תורה על הכהנים לשמור מכל טומאה כי כל המיוחד יותר אל הקדושה צריך טהרה יותר. וכן בכלל בנ"י מובחרים ומיוחדים לעם ד' וכן הזמנים שאדם מרגיש הארה כגון בשעת תורה ותפלה צריך להיות אז בטהרה יותר כדי שיהי' עבודה בלי מום: